

“मीठे बच्चे- शरीर निर्वाह अर्थ कर्म गरे पनि कम्तीमा ८ घण्टा बाबालाई याद गरेर सारा विश्वलाई शान्तिको दान देऊ, आफू समान बनाउने सेवा गर”

प्रश्न:- सूर्यवंशी घरानामा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- १) सूर्यवंशी घरानामा उच्च पद पाउनु छ भने बाबालाई याद गर र अरूलाई गराऊ। जति-जति स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ र बनाउँछौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। २) पुरुषार्थ गरेर पास विद अनर बना। यस्तो कुनै कर्म नहोस् जसको सजाय खानुपरोस्। सजाय खाने वालाको पदभ्रष्ट हुन्छ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से...

ओम् शान्ति। यो हो बच्चाहरूको प्रार्थना। कुन बच्चाहरूको? जसले अहिलेसम्म जानेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- यस पापको दुनियाँबाट बाबा हामीलाई पुण्यको दुनियाँमा लिएर गइरहनुभएको छ। वहाँ सदैव आराम नै आराम छ। दुःखको नाम छैन। अहिले आफ्नो दिलसँग प्रश्न सोधिन्छ- हामी त्यस सुखधामबाट फेरि यस दुःखधाममा कसरी आयौं। यो त सबैले जान्दछन्- भारत प्राचीन देश हो। भारत नै सुखधाम थियो। एकै भगवान्-भगवतीको राज्य थियो। गड कृष्ण, गडेज राधा अथवा गड नारायण, गडेज लक्ष्मीले राज्य गर्दथे। सबैले जान्दछन्- अहिले भारतवासीले नै आफूलाई पतित भ्रष्टाचारी किन भन्छन्? थाहा छ पनि- भारत सुनको चरी थियो, पारसनाथ, पासरनाथिनीको राज्य थियो फेरि यस भ्रष्टाचारी अवस्थामा कसरी आइपुगेको छ? बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- मेरो पनि यहाँ नै जन्म हुन्छ। तर मेरो जन्म दिव्य छ। तिमीहरूलाई थाहा छ- हामी शिववंशी हौं र प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौं त्यसैले बाबाले सम्झाउनु भएको छ- पहिले-पहिले यो सोध- गड फादरलाई चिनुहुन्छ? पिता हुनुहुन्छ भन्छौं भने सम्बन्ध त भइ नै गयो। शिव वंशी त सबै आत्माहरू हुन् त्यसैले भाइ हुन्। फेरि साकार प्रजापिता ब्रह्मासँग के सम्बन्ध छ? तब सबैले भन्छन्- पिता हुनुहुन्छ नि। जसलाई आदि देव पनि भनिन्छ। शिव हुनुभयो निराकार बाबा, उहाँ अमर ठहरिनुभयो। आत्मा पनि अमर हुन्। केवल एउटा साकार शरीर छोडेर अर्का लिन्छन्। निराकार शिव वंशी हुन्। त्यसमा फेरि कुमार-कुमारी भनिदैन। आत्माहरूमा कुमार-कुमारीपना हुँदैन। प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा हुँदा कुमार-कुमारी हुन्छन्। शिव वंशी त पहिलेदेखि नै हुन्। शिवबाबा पुनर्जन्ममा आउनुहुन्। हामी आत्माहरू पुनर्जन्ममा आउँछौं। अच्छा, तिमी जो पुण्य आत्माहरू थियौं फेरि पाप आत्मा कसरी बन्यौ? बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी भारतवासीहरूले आफूले आफैँलाई थप्पड लगाएका हौ। परमपिता भनेर पनि उहाँलाई सर्वव्यापी भनिदिन्छौ। पुण्य आत्मा बनाउनेवाला बाबालाई तिमीले कुरुर, बिरालो, पत्थर आदि सबैमा कोचिदिएका छौ। उहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ जसलाई तिमीले याद गर्छौ। उहाँले नै प्रजापिता ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणलाई रचनुहुन्छ। तिमी ब्राह्मण फेरि देवता बन्छौ। पतितबाट पावन बनाउनेवाला एकै बाबा ठहरिनुभयो। उहाँलाई सबैभन्दा बढी बदनाम तिमीले गरेका छौ यसैले तिमीहरूलाई धर्मराजद्वारा केस चल्नेछ। तिमी सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो, विकार रूपी रावण। तिमी छ राम बुद्धि, बाँकी सबैको हो रावण बुद्धि। रामराज्यमा तिमी कति सुखी थियौ। रावणराज्यमा कति दुःखी छौ। वहाँ हुन्छ पावन डाइनास्टी। यहाँ हुन्छ पतित डाइनास्टी। अब कसको मतमा चल्ने? पतित पावन त एकै निराकार हुनुहुन्छ। ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, ईश्वर हाजिर हजुर हुनुहुन्छ, कसम पनि यस्तो उठाउँछन्। यो केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ- बाबा यस समय

हाजिर हजुर हुनुहुन्छ। हामीले आँखैले देख्छौं। आत्मालाई थाहा भएको छ- परमपिता परमात्मा यस शरीरमा आउनु भएको छ। हामीलाई थाहा छ, पहिचान छ। शिवबाबा फेरि ब्रह्ममा प्रवेश भएर हामीलाई वेद शास्त्रको सार र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको राज बताउनुहुन्छ, त्रिकालदर्शी बनाइरहनु भएको छ। स्वदर्शन चक्रधारीलाई नै त्रिकालदर्शी भनिन्छ। विष्णुलाई यो चक्र दिन्छन्। तिमी ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छौ। देवताहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। तिमी शरीर त विकारबाट बनेको छ नि। हुन त तिमी आत्मा अन्त्यमा पवित्र भएर जान्छ, तर शरीर त पतितै छ नि यसैले तिमीलाई स्वदर्शन चक्र दिन सकिँदैन। तिमी सम्पूर्ण बन्छौ फेरि विष्णुको विजय माला बन्छौ। रुद्र माला र फेरि विष्णुको माला। रुद्र माला हो निराकारी र उनीहरूले जब साकारमा राज्य गर्छन् तब माला बन्छ। त्यसैले यी सबै कुरालाई तिमीले अहिले जान्दछौ, गाउँछन् पनि- पतित पावन आउनुहोस् त्यसैले अवश्य एक हुनुभयो नि। सबै पतितलाई पावन बनाउनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ, त्यसैले पतित पावन, मस्ट विलबेड निराकार बाबा ठहरिनुभयो। उहाँ बडो बबुल हुनुहुन्छ। सानो बाबालाई त सबैले बाबा-बाबा भनिरहन्छन्। जब दुःख हुन्छ तब परमपिता परमात्मालाई याद गर्छन्। यी बडो बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। पहिले-पहिले यो कुरा सम्झाउनु छ। परमपिता परमात्मासँग हजुरको के सम्बन्ध छ? शिव जयन्ती त मनाउँछन्। निराकार परमपिता परमात्माको महिमा बडो भारी छ। जति ठूलो परीक्षा त्यति ठूलो टाइटल मिल्छ नि। बाबाको टाइटल त धेरै ठूलो छ। देवताहरूको महिमा त कमन छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... ठूलो हिंसा हो काम कटारी चलाएर एक अर्कालाई आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिनु यो हो धेरै ठूलो हिंसा। अहिले तिमीलाई डबल अहिंसक बन्नु छ।

भगवानुवाच- हे बच्चाहरू तिमी आत्माहरू हौ, म परमात्मा हुँ। तिमी ६३ जन्म विषय सागरमा रहेका छौ। अब म तिमीलाई क्षीर सागरमा लिएर जान्छु। बाँकी अन्त्यको थोरै समयमा तिमी पवित्रताको प्रतिज्ञा गर। यो त राम्रो मत हो नि। भन्छन् पनि- हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन आत्माहरू मुक्तिमा रहन्छन्। सत्ययुगमा हुन्छ जीवनमुक्ति। बाबा भन्नुहुन्छ- यदि सूर्यवंशी बन्नु छ भने पूरा पुरुषार्थ गर। मलाई याद गर र अरूलाई पनि याद गराऊ। जति-जति स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ र बनाउँछौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। अहिले हेर यी प्रेम बच्ची देहरादुनमा रहन्छिन्। यति सबै देहरादुन निवासी स्वदर्शन चक्रधारी त थिएनन्। यी कसरी बने प्रेम बच्चीले आफू समान बनाइन्। यसरी आफू समान बनाउँदा-बनाउँदै दैवी वृक्षको वृद्धि हुन्छ। अन्धालाई सधैं बनाउने पुरुषार्थ गर्नु छ नि। ८ घण्टा त तिमीलाई छुट छ। शरीर निर्वाह अर्थ धन्धा आदि गर्नु छ। जहाँ गए पनि कोसिस गरेर मलाई याद गर। जति तिमी बाबालाई याद गर्छौ मतलब त्यति तिमी शान्तिको दान सारा सृष्टिलाई दिन्छौ। योगबाट शान्तिको दान दिनु, कुनै गाह्रो छैन। हो कहिले-कहिले योगमा बसाइन्छ पनि किनकि संगठनको बल एकट्ठा हुन्छ। बाबाले सम्झाउनुभएको छ- शिवबाबालाई याद गरेर उहाँलाई भन- बाबा यी हाम्रा कुलका हुन्, यिनीहरूको बुद्धिको ताला खोल्नुहोस्। यो पनि याद गर्ने युक्ति हो। आफ्नो प्राकटिस त यो राख्नु पर्‍यो, हिंङ्गदा-डुल्दा शिवबाबाको याद रहोस्। बाबा यिनीमाथि आशीर्वाद दिनुहोला। आशीर्वाद दिनेवाला कृपालु त एकै बाबा हुनुहुन्छ। हे भगवान् यिनीमाथि दया गर्नुहोला। भगवान्लाई नै भन्छन् नि। उहाँ नै दयावान्, ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर हुनुहुन्छ। पवित्रतामा पनि पूर्ण हुनुहुन्छ, प्यारमा पनि पूर्ण हुनुहुन्छ। त्यसैले ब्राह्मण कुल भूषणको पनि आपसमा कति प्यार हुनुपर्छ। कसैलाई पनि दुःख दिनुहुँदैन। त्यहाँ जनावर आदिले पनि कसैलाई दुःख दिदैनन्। तिमी बच्चाहरू घरमा रहँदा भाइभाइ आपसमा लडाईँ गर्छौ साना कुरामा। वहाँ त

जनावर आदि पनि लडाईँ गर्दैन्नु। तिमीहरूले पनि सिकनुपर्छ। सिकेनौ भने बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले धेरै सजाय खानेछौ। पद भ्रष्ट हुन्छ। हामी सजाय लायक किन बन्ने! पास विद अनर हुनुपर्छ नि। पछि गएर बाबा सबै साक्षात्कार गराइरहनुहुन्छ। अहिले थोरै समय छ त्यसैले छिटो गरिराख। बिमारीमा पनि सबैलाई भन्छन् नि- राम राम भन। भित्रैबाट भन्छन् पनि। अन्त्यमा पनि कोही-कोही धेरै तीव्र जान्छन्। मेहनत गरेर अगाडि बढ्छन्। तिमीले धेरै अनौठो देखिरहन्छौ। नाटकको अन्त्यमा अनौठो पार्ट हुन्छ नि। अन्त्यमा नै वाह वाह हुन्छ, त्यस समयमा त धेरै खुशीमा रहन्छन्। जसमा ज्ञान हुँदैन ऊ त त्यहीं बेहोस हुन्छ। अप्रेसन आदिका समयमा डक्टरहरू कमजोरलाई उभ्याउँदैनन्। पार्टिसनमा के भयो, सबैले देखे नि! यो त धेरै दर्दनाक समय छ। यसलाई रगतको खेल भनिन्छ। यसलाई हेर्नका लागि धेरै हिम्मत चाहिन्छ। तिमीहरूको हो ८४ जन्मको कहानी। हामीले नै देवी-देवता राज्य गर्थ्यौ। फेरि मायाको वशमा भएर वाम मार्गमा गयौं, फेरि अहिले देवता बन्छौ। यो स्मरण गरिराख्यौ भने पनि बेडा पार हुन्छ। यो नै स्वदर्शन चक्र हो नि। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुड मर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबा समान सर्वगुणमा पूर्ण बन्नु छ। आपसमा धेरै प्रेमसँग रहनु छ। कहिल्यै कसैलाई पनि दुःख दिनुहुँदैन।
- २) हिंङ्दा डुल्दा बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ। यादमा रहेर सारा विश्वलाई शान्तिको दान दिनु छ।

वरदान:- संगमयुगमा सदाप्रत्यक्ष वा ताजा फल खानेवाला शक्तिशाली वा तन्दुरुस्त भव

संगमयुगको नै विशेषता छ जुन एकको पदमगुणा प्राप्त हुन्छ र प्रत्यक्ष फल पनि मिल्छ। अहिलेको-अहिल्यै सेवा गर्नु अहिलेको अहिल्यै खुशीरूपी फल मिल्छ। त्यसैले जो प्रत्यक्षफल अर्थात् ताजा फल खानेवाला छन् उनीहरू शक्तिशाली वा तन्दुरुस्त हुन्छन्। कुनै कमजोरी उनीहरूका सामुन्ने आउन सक्दैन। कमजोरी तब आउँछ जब लापरवाह भएर कुम्भकरणको निद्रामा सुत्छौ। अलर्ट रह्यौ भने शक्तिहरू साथ रहन्छन् र सदा तन्दुरुस्त रहन्छौ।

स्लोगन:- फलो एक ब्रह्मा बाबालाई गर बाँकी सबैबाट गुण ग्रहण गर।

साकार मुरलीबाट गीताका भगवान्लाई सिद्ध गर्ने प्वाइन्टहरू (क्रमशः पार्ट २)

१) भगवानुवाच, म धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा तिमीलाई यो ज्ञान सुनाउँछु फेरि उही श्रीकृष्ण बन्नका लागि। यस पाठशालाको शिक्षक शिवबाबा हुनुहुन्छ, श्रीकृष्ण होइनन्। शिवबाबा जो मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ उहाँबाट पहिले स्वर्गका दुई पत्ता राधा-कृष्ण निस्कन्छन्।

२) गीता ज्ञानबाट तिमी बच्चाहरूको अहिले तकदिर बन्छ। धेरै जन्मको अन्त्यमा तिमी जो एकदम तमोप्रधान भिखारी बनेका थियौ, अब फेरि राजकुमार बन्नु छ। पहिले त अवश्य राधा कृष्ण नै बन्छौ फेरि उनीहरूको राजधानी चल्छ। स्वयंवरपछि राधा कृष्ण नै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्।

३) गीतामा छ भगवानुवाच, तर भगवान् को हुनुहुन्छ, यही भुलेका छन्। शिवको सट्टा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। वास्तवमा शिवबाबा सबैलाई दुःखबाट मुक्त गरेर गाइड बनेर लिएर जम्नुहुन्छ। श्रीकृष्णले त कसैलाई मुक्त गर्दैनन्, उनी त जब आउँछन् तब उनीपछि देवी-देवता धर्मका आत्माहरू माथिबाट तल आउँछन्। देवताहरूका घराना शुरू हुन्छ।

४) गीता जसले पढ्छ उससँग सोध्नुपर्छ— मनमनाभवको अर्थ के हो? यो कसले भन्यो— मलाई याद गर्‍यो भने वर्सा मिल्नेछ? नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला कुनै कृष्ण होइन्। उनी राजकुमार हुन्। यो त गाइएको छ ब्रह्माद्वारा स्थापना। अब गर्ने गराउने को हुनुहुन्छ? उहाँका लागि फेरि सर्वव्यापी भनिदिन्छन्।

५) बाबा स्वयं आएर नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ। लक्ष्य—उद्देश्य पनि बिलकुल स्पष्ट छ केवल कृष्णको नाम राख्नाले सारा गीताको महत्व गएको हो। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। खेल नै सारा ज्ञान र भक्तिको छ। तिमी कसैसँग पनि सोध— मनमनाभवको अर्थ के हो? भगवान् कसलाई भनिन्छ? जब उच्चभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ भने उनलाई सर्वव्यापी कसरी भन्ने?

६) शिव भगवानुवाच, गीतामा कृष्ण भगवानुवाच गलत हो। ज्ञान सागर पतित पावन शिवलाई नै भनिन्छ। ज्ञानबाट नै सद्गति हुन्छ। सद्गति दाता एकै बाबा हुनुहुन्छ।

७) मनुष्यले शिवबाबाको सट्टा श्रीकृष्णको नाम गीतामा दिए, यो एउटा ठूलोभन्दा ठूलो भूल हो। नम्बरवन गीतामा नै भूल गरिदिएका छन्। बाबा स्वयं आएर यो भूल बताउनुहुन्छ— पतित पावन म हुँ, न कि श्रीकृष्ण? तिमीलाई मैले राजयोग सिकाएर मनुष्यबाट देवता बनाएको हुँ। गायन पनि मेरो छ— अकाल मूर्त, अयोनि,... कृष्णको यो महिमा हुन सक्दैन। उनी त पुनर्जन्ममा आउनेवाला हुन्।

८) गीतामा मैले नै भनेको हुँ— मामेकम् याद गर। कृष्णले त भन्न सक्दैनन्। वर्सा मिल्छ नै निराकार बाबाबाट। आफूलाई आत्मा सम्झिएर मात्र निराकार बाबालाई याद गर्न सक्छौ। म आत्मा हुँ, पहिले यो पक्का निश्चय गर्नुपर्छ। मेरो बाबा परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने म तिमीलाई वर्सा दिन्छु। म सबैलाई सुख दिनेवाला हुँ।

९) भगवानुवाच— बाबा सम्झाउनुहुन्छ, भगवान् पुनर्जन्मरहित हुनुहुन्छ। श्रीकृष्णले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। उनको नाम गीतामा राखिदिएका छन्। नारायणको नाम किन राख्दैनन्? यो पनि कसैलाई थाहै छैन— कृष्ण नै नारायण बन्छन्। श्रीकृष्ण राजकुमार थिए फेरि राधासँग स्वयंवर भयो तब नाम बदलेर श्री लक्ष्मी, श्री नारायण बन्छन्।

१०) उच्चभन्दा उच्च भगवान् एक हुनुहुन्छ, सबैले उहाँलाई नै याद गर्छन्। राजयोगको लक्ष्य—उद्देश्य यो (लक्ष्मी नारायण) सामुन्ने खडा छ। कृष्णलाई कसैले बाबा भन्दैन, उनी त बच्चा हुन्, शिवलाई बाबा भनिन्छ। उनको आफ्नो देह छैन।